

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 5P/275/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511208586
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Šuríková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2012:3511208586.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom pred samosudkyňou JUDr. Elenou Šuríkovou, v právnej veci navrhovateľky : P. O., bytom S., O. B. XXX, štátna občianka SR, proti odporcovi : X. O., bytom S., O. B. XXX, v konaní o určenie výživného na plnoleté dieťa, takto

r o z h o d o l :

I. Odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 50,- Eur mesačne s účinnosťou od 1.10.2011 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám navrhovateľky.

II. Nedoplatok na zročnom výživnom na navrhovateľku za obdobie od 1.10.2011 do 31.01.2012 vo výške 200,- eur je odporca p o v i n n ý splácať v mesačných splátkach po 10,- eur, spolu s bežným výživným, a to počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku do zaplatenia, k rukám navrhovateľky, pod stratou výhody splátok.

III. Súd vo zvyšku návrh zamietá.

IV. Navrhovateľke sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka uviedla, že odporca je jej otcom. Manželstvo rodičov navrhovateľky bolo rozvedené č.k. 3C/21/02-22 zo dňa 12.09.2002. Ďalej uviedla, že študuje na vysokej škole od 01.09.2011 a vzhľadom na denné štúdium nie je zamestnaná a nemá žiaden príjem.

Žije v spoločnej domácnosti s matkou a mladším bratom. Strednú odbornú školu ukončila a na vysokú školu sa dostala až nasledujúci rok po ukončení strednej odbornej školy. Otec podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti, ktorému bolo vyhovené a rozhodnutím tunajšieho súdu bola zrušená vyživovacia povinnosť otcovi č.k. 4C/65/20011-23 zo dňa 12.07.2011. Poukázala na skutočnosť, že otec si vyživovaciu povinnosť nikdy načas neplnil, začo mu bol uložený trest odňatia slobody a aj v súčasnosti dlhuje na výživnom sumu 3.505,44 eur. Uviedla, že je nespravodlivé, aby všetky náklady spojené s prípravou na svoje budúce povolanie znášala matka, tak ako aj všetky náklady spojené so štúdiom na strednej odbornej škole. V závere poukázala na zmenu skutočnosti na strane navrhovateľky ako aj na strane matky, ktorá je od 01.11.2011 vedená na úrade práce z dôvodu ukončenia pracovného pomeru z organizačných dôvodov a preto sa domáha určenia vyživovacej povinnosti zo strany otca.

Odporca si vyživovaciu povinnosť plní nepravidelne, preto bola nútená jej matka podať trestné oznámenie pre neplnenie si vyživovacej povinnosti. Uviedla, že všetky zvýšené náklady spojené s ukončením strednej odbornej školy /maturita, stužková, prihlášky na vysokú školu, doučovanie/ hradila jej matka. V súvislosti so štúdiom na vysokej škole jej vznikajú výdavky, stravovanie, zakupovanie

učebníc, náklady na školské a kultúrne podujatia. Je teda odkázaná výživou na oboch rodičoch. Žiadala, aby súd zaviazal odporcu platiť jej výživné v sume 200,- Sk mesačne od 01.09.2011.

Odporca sa písomne k návrhu vyjadril, nesúhlasil s navrhovanou výškou výživného. Uviedol, že je vedený na úrade práce, je dlhodobo nezamestnaný bez nároku poberania dávky v nezamestnanosti. V súčasnosti pracuje na dohodu s mesačným príjmom XXX,- eur mesačne. Poukázal, že má vyživovaciu povinnosť voči bratovi navrhovateľky v sume 49,79 eur mesačne. Platí splátky súdnemu exekútorovi ako aj splátky do Justičnej pokladnice. Ďalej uviedol, že býva s priateľkou, ktorá je tiež v evidencii úradu práce, v rodinnom dome bez elektrickej energie. Zároveň poprel výšku dlhu voči navrhovateľke. Poukázal, že navrhovateľka je vlastníčkou 4-izbového bytu, každoročne chodí na zahraničné dovolenky a že zo strany navrhovateľky ide o premyslený ťah a pomsta za zrušenie vyživovacej povinnosti. Navrhuje určiť výživné v sume minimálneho výživného.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením rodného listu navrhovateľky, potvrdenia o návšteve školy navrhovateľky, správami o príjme odporcu a matky navrhovateľky, so správou Sociálnej poisťovne pobočka Trenčín zo dňa 31.10.2006, so správou Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Novom Meste nad Váhom Trenčína, so spisom č. k. 4C/65/2011 a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľka je dcérou odporcu, žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou a mladším bratom. Odporca býva v staršom rodinnom dome so svojou priateľkou. Navrhovateľka býva spolu s matkou a mladším bratom v byte, ktorý je vo vlastníctve navrhovateľky, ktorý nadobudla odkúpením za finančnej pomoci babičky.

Navrhovateľka je poslucháčkou 1. ročníka denného štúdia Trenčianskej univerzity A. Dubčeka v Trenčíne. Matka navrhovateľky je od 01.11.2011 vedená na úrade práce a pracuje na dohodu s mesačným príjmom XXX,- eur mesačne. Okrem navrhovateľky má vyživovaciu povinnosť voči mladšiemu synovi. V súčasnosti býva v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou a mladším synom, ktorý študuje na strednej odbornej škole. Odporca je dlhodobo nezamestnaný, pracuje taktiež na dohodu s mesačným príjmom XXX,- eur, mesačne.

Navrhovateľka denne dochádza do sídla univerzity a späť domov, cestuje železničnou dopravou. V súvislosti so štúdiom na vysokej škole má výdavky spojené s nákupom učebníc, skrípt a iných pomôcok. Ako uviedla vo výpovedi, otec sa počas štúdia na strednej škole nepodieľal na nákladoch s tým spojených, všetko hradila matka, preto bola nútená podať trestné oznámenie na odporcu, ktorý bol za neplnenie vyživovacej povinnosti aj právoplatne odsúdený. Ďalej uviedla, že nie je spravodlivé, aby všetky náklady spojené s prípravou na jej budúce povolanie znášala matka, pretože otec podľa jej názoru pracuje na čierno a zatajuje jeho skutočný príjem.

Odporca je dlhodobo nezamestnaný, pracuje taktiež na dohodu s mesačným príjmom XXX,-eur mesačne. Žije s priateľkou v starom, rodinnom dome bez prívodu elektrickej energie s priateľkou, ktorá je tiež evidovaná na úrade práce. Voči odporcovi je nariadený výkon exekučného rozhodnutia na splácania ročného výživného ako aj pohľadávka voči Justičnej pokladnici. Odporca prestal prispievať na výživu navrhovateľky ukončením štúdia na strednej odbornej škole a následne podal návrh na súd na zrušenie vyživovacej povinnosti. V súčasnosti má vyživovaciu povinnosť vo výške 49,789 eur mesačne voči mladšiemu bratovi navrhovateľky.

Podľa ustanovenia § 62 ods.1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú samy schopné sa živiť.

Podľa ustanovenia § 62 ods.2 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení vyživovacej povinnosti prihliadne súd na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 5 výživné má prednosť pred výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k tomu záveru, že navrhovateľka je odkázaná výživou na odporcovi, nie je schopná sama sa živiť, pretože pokračuje v štúdiu na vysokej škole. Ak dieťa študuje, trvá vyživovacia povinnosť po dobu štúdia, pokiaľ v ňom riadne pokračuje, a to až do jeho riadneho ukončenia. Odporca si dobrovoľne vyživovaciu povinnosť plnil nepravidelne, matka navrhovateľky niesla celú ťarchu nákladov spojených s ukončením strednej odbornej školy ako aj nákladov spojených s prijímacími pohovormi na vysokú školu.

Pri stanovení výšky výživného súd prihliadal na vek a odôvodnené potreby navrhovateľky, ktorá je študentkou vysokej školy, na jej náklady spojené so štúdiom na vysokej škole /hradenie nákladov spojených s dopravou, stravovanie, učebnice a pomôcky, kultúrne a spoločenské potreby a ďalšie potreby navrhovateľky/, ako aj na možnosti a schopnosti jej rodičov. Navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti s matkou a mladším bratom. S prihliadnutím na príjem oboch rodičov súd za primerané výživné považoval sumu 50,- Eur. Odporcovi po zaplatení tohto výživného zostane z jeho príjmu na živobytie čiastka, vyššia ako matke navrhovateľky. Súd nemohol prihliadať na skutočnosť, že spláca na základe výkonu rozhodnutia dlžnú sumu na výživnom ako aj pohľadávku voči Justičnej pokladnici, nakoľko vyživovacia povinnosť je povinnosť primárna. Odporca je vyučený murár a podľa názoru súdu je v jeho možnostiach a schopnostiach nájsť si v danom regióne primerané zamestnanie s poukazom na profesiu, ktorú vykonáva.

Navrhovateľka spolu so svojou matkou a bratom majú na svoje živobytie na jedného člena menej ako zostane odporcovi po zaplatení výživného. Súd prihliadol aj na skutočnosť, že matke sa znížil príjem z dôvodu straty zamestnania /organizačné dôvody/ ako aj príjem na základe dohody o pracovnej činnosti uzatvorenej na dobu určitú s príjmom XXX,- eur mesačne. Pokiaľ ide o majetok navrhovateľky, v danej nehnuteľnosti bývajú spolu s matkou a mladším bratom, čiže nemá žiadne výnosy z tohto majetku. Odporca nevykonal žiadne úsilie, aby svoju nepriaznivú dlhodobú situáciu riešil nájdením si zamestnania, z ktorého by mal pravidelný príjem.

Súd pri určení výšky výživného vzal v úvahu, že matka počas celého štúdia na strednej škole sa vo zvýšenej miere podieľala na výžive, výchove ako aj na zvýšených nákladoch spojených s ukončením strednej školy, so zvýšenými nákladmi s prípravou na štúdium na vysokej škole /hradenie prihlášok, cestovné na prijímacie pohovory, nákup učebníc, poplatok spojený s nástupom na vysokú školu/ a preto rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Nedoplatok na zročnom výživnom za čas 01.10.2011 do 31.01.2012 predstavuje 200,- eur /50 eur krát 4 mesiace/ a tento nedoplatok súd povolil odporcovi splácať po 10,- eur mesačne, najmä s poukazom na jeho sociálnu situáciu a umožnil úhradu tohto nedoplatku splácať v mesačných splátkach.

Pretože sa navrhovateľka domáhala určenia výživného vyššou sumou a so skoršou účinnosťou, súd jej návrh vo zvyšnej časti zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Obaja účastníci mali v konaní čiastočný úspech, a preto súd rozhodol, že žiadny z nich nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda,

v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.